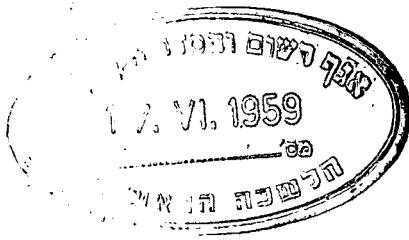

רשומות

קובץ התקנות

11 ביוני 1959

916

ה' בסיון תשי"ט

עמור

1496	תקנות הטיס (העמדת רכב וחנייתו בשדה תעופה לוד), תשי"ט—1959
1499	תקנות מסילות הברזל הממשלתיות (סמכויות המנהל הכללי) (תיקון), תשי"ט—1959
1499	תקנות מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה נוספת), תשי"ט—1959
1500	תקנות מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה נוספת) (מס' 2) תשי"ח—1958 (תיקון), תשי"ט—1959
1500	צו מס הכנסה (פטור מהגשת דין וחשבון), תשי"ט—1959
1500	צו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 20), תשי"ט—1959
1502	צו הכניסה לישראל (תחנות הגבול) (תיקון), תשי"ט—1959
1503	צו הקנייה מס' 642

מדור לשלטון מקומי

1503	צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 13), תשי"ט—1959
1504	חוק עזר לחלוקן (מודעות ושלטים) (תיקון), תשי"ט—1959
1504	חוק עזר לאפקים (אספקת מים), תשי"ט—1959
1510	חוק עזר לאפקים (רשיונות לאופניים), תשי"ט—1959
1511	חוק עזר להדרי-השרון (היטל עינוגים), תשי"ט—1959
1513	חוק עזר לחבלי-בנה (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ט—1959
1513	חוק עזר לחבלי-מעון (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ט—1959
1514	חוק עזר לעמקי-חפר (מפגעי תברואה), תשי"ט—1959
1519	חוק עזר לקרית-שמונה (מודעות ושלטים) (תיקון), תשי"ט—1959
1519	חוק עזר לרמות-השבים (היטל עינוגים), תשי"ט—1959
1521	חוק עזר לרמות-השרון (מודעות ושלטים), תשי"ט—1959
1524	חוק עזר לשרון-הצפוני (רשיונות לאופניים), תשי"ט—1959
1525	הודעה על החלטת עיריית באר שבע בדבר קנס פיגורים
1526	הודעה על החלטת המועצה המקומית רמתי-שי בדבר קנס פיגורים
1526	תיקון טעות

1501	צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 50), תשי"ט—1959
1501	צו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 10), תשי"ט—1959

תקנות בדבר העמדת רכב וחנייתו בשדה תעופה לוד

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לחוק הטיס, 1927¹, פסקה 3 לתוספת הראשונה לדבר המלך על הטיס במושבות (הטלת חוקים), 1937², ולפי סעיף 23 לפקודת התעבורה³, והסעיפים 14 (א) 27 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948⁴, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנות אלה —

חנרות

„אוטובוס“ — כמשמעותו בתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי"ג—1953⁵;

„מונית“ — רכב ציבורי שאינו אוטובוס;

„מפקח על התעבורה“ — לרבות אדם שהמפקח על התעבורה העביר אליו את סמכויותיו לפי תקנות אלה, כולן או מקצתן;

„מנהל“ — מנהל שדה תעופה לוד לרבות אדם אשר מנהל שדה תעופה לוד העביר אליו את סמכויותיו לפי תקנות אלה, כולן או מקצתן;

„מקום חניה“ — מקום בשדה תעופה לוד שהותרה בו חניה לרכב לפי תקנה 2;

„מקום חניה מוסדר“ — מקום חניה שהורה עליו המנהל כעל מקום חניה מוסדר לפי תקנה 3 (א);

„מקום חניה פרטי“ — מקום חניה פרטי המתנהל על ידי אדם — פרט למנהל — לשם הפקת ריווח;

„סדרן“ — אדם שנתמנה בכתב על ידי המנהל להיות סדרן לענין תקנות אלה;

„פקח“ — אדם שנתמנה בכתב על ידי המנהל להיות פקח לענין תקנות אלה;

„רכב“ — כמשמעותו בסעיף 2 (1) לפקודת התעבורה, למעט אופניים;

„תמרור“ — כמשמעותו בתקנות התעבורה (סדרי תנועה), תשי"ג—1953.

סמכות המנהל
להסדיר חניית
רכב

2. המנהל רשאי, בהסכמת המפקח על התעבורה, לאסור, להגביל ולהסדיר העמדת רכב או סוג מסויים של רכב בשדה התעופה לוד, וכן להורות שבשדה התעופה יהיה מקום חניה שבו מותרת החניה לרכב או לסוג מסויים של רכב; וכן להסדיר את הימים, השעות והתקופות שבהם מותרת החניה ואת מספר כלי הרכב המותרים לחנות בבת אחת באותו מקום.

3. (א) המנהל רשאי, לאחר התייעצות עם המפקח על התעבורה, להורות כי מקום חניה יהיה מקום חניה מוסדר ולהסדיר את החניה בו על ידי סדרן או באמצעות מכשירים מיכניים.

מקום חניה
מוסדר

(ב) סודרה החניה על ידי סדרן, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה לצוית להוראות הסדרן בכל ענין הקשור בחניה.

(ג) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, חייב אדם המעמיד רכב במקום החניה, להעמידו בתוך אחד מהשטחים המסומנים לשם כך והפנויים, מול המכשיר המסונף לאותו שטח, ולהפעיל את המכשיר בהתאם להוראות הכתובות בו.

4. (א) לא ינהל אדם ולא ירשה לאחר לנהל מקום חניה פרטי אלא על פי רשיון מאת המנהל ובהתאם לתנאי הרשיון.

מקום חניה
פרטי

¹ חוקי א"י, כרך נ', עמ' 2551; ס"ח 33, תשי"י, עמ' 73.

² ע"ר 1037, תוס' 2 סס' 707, עמ' 503.

³ חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271; ס"ח 252, תשי"ח, עמ' 123.

⁴ ע"ר תש"ח, תוס' א' סס' 2, עמ' 1.

⁵ ס"ח 850, תשי"ג, עמ' 942.

(ב) בקשה למתן רשיון תוגש למנהל, והוא רשאי לתיתו, לסרב לתיתו, לבטלו, להתלותו, להתנות את נתינתו בתנאים שיפרש, וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) תקופת תקפו של הרשיון תהיה כפי שיורה המנהל.

(ד) הוחלט לתת רשיון, ישלם המבקש למנהל, לפני קבלתו, תשלום שנתי בשיעור

שנקבע.

איסור חניה

5. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום שהחניה נאסרה על ידי המנהל לפי תקנה 2, והאיסור מסומן בהתאם להודעה בדבר קביעת סוגי תמרורים, צורתם ופירושה⁶ (להלן — ההודעה), על ידי תמרור, אלא לזמן הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, או לטעינה או לפריקה מיידיית ובלתי פוסקת.

(ב) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום

חניה, אלא —

(1) אם הרכב, שייך לסוגים שחנייתם במקום החניה הותרה על ידי המנהל ;

(2) בתוך אחד מהשטחים המסומנים בקווי צבע או באופן אחר — אם יש שטחים מסומנים כאלה ;

(3) בזמן ובמשך התקופה שבהם הותרה החניה במקום, ובלבד שהתקופה לא תעלה על 12 שעות ;

(4) כשאין מקום החניה תפוס על ידי רכב במספר שנקבע כמותר לחניה בבית אחת.

(ג) הועמד רכב שלא בהתאם להוראות תקנת משנה (ב), רשאי המנהל להורות

שהרכב יסולק למקום שהוא יורה עליו.

רכב שנתקלקל

6. לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד בשדה תעופה לוד רכב שנתקלקל קלוקל המונע המשכת הנסיעה, אלא סמוך, ככל האפשר, לשפה הימנית של חלק הדרך המיועדת לתנועת רכב ואלא לשם תיקונים הכרחיים להמשכת הנסיעה שיש לעשותם בו במקום או עד שיועבר הרכב למקום תיקונו, ובלבד שהרכב יתוקן או יועבר ללא דיחוי.

מוניות

7. (א) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות מונית בשדה תעופה לוד לזמן העולה על הדרוש להעלאת נוסעים או להורדתם, אלא במקום חניה ועל פי היתר מאת המנהל ובהתאם לתנאי ההיתר.

(ב) בקשה למתן היתר תוגש למנהל, והוא רשאי לתיתו, לסרב לתיתו, לבטלו, להתלותו, להתנות את נתינתו בתנאים שיפרש, וכן לכלול בו תנאים, להוסיף עליהם, לגרוע מהם, לשנותם או לבטלם.

(ג) היתר כאמור יהיה ערוך בטופס שיורה המנהל.

(ד) תקופת תקפו של היתר יהיה כפי שיורה המנהל.

(ה) הוחלט לתת את ההיתר, ישלם המבקש למנהל, לפני קבלתו, תשלום שנתי

בשיעור שנקבע.

(ו) נהג מונית שלגביה ניתן היתר כאמור יחזיק אותו במונית ויראהו לשוטר או

לפקח לפי דרישתו.

⁶ י"פ 61, חש"י, עמ' 505.

8. (א) לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד אוטובוס בשדה תעופה לחד אלא במקום חניה לאוטובוסים והמסומן על ידי תמרור, כפי שנקבע בהודעה, המציין את כיוונו של האוטובוס או הודעה שהתחנה מיועדת להורדת נוסעים בלבד.
- (ב) לא יעמיד אדם ולא ירשה לאחר להעמיד אוטובוס במקום כאמור לזמן העולה על הדרוש להורדת נוסעים או להעלאתם. הוראה זו אינה חלה לגבי תחנה סופית.
- (ג) לא יחנה אדם ולא ירשה לאחר להחנות אוטובוס בתחנה סופית לזמן העולה על הנקוב בתמרור וכל עוד היא תפוסה על ידי אוטובוסים במספר הנקוב בתמרור.
9. המנהל יציין כל מקום חניה, וכן כל איסור, הגבלה או הסדר שנקבעו לפי תקנה 2 על ידי תמרור מתאים כפי שנקבע בהודעה.
10. (א) המנהל רשאי לציין על גבי תמרור, או בלוח שייקבע בסמוך לו, את מספרי הרישום וסימני הרישום של הרכב המותרים בעמידה במקום חניה.
- (ב) ציין המנהל כאמור בתקנת משנה (א), לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, באותו מקום חניה, רכב אשר מספר הרישום וסימן הרישום שלו אינם מצויינים כאמור.
11. (א) לא יעמיד אדם ולא יחנה, ולא ירשה לאחר להעמיד או להחנות, רכב במקום חניה מוסדר אלא אם שילם אגרת הסדר בשיעור של 50 פרוטה לכל 15 דקות.
- (ב) השאיר אדם רכב במקום חניה מוסדר לזמן העולה על זמן החניה שהוא שילם בעדו, ולתקופה העולה על התקופה המותרת לחניה באותו מקום, לא יוציאו משם אלא לאחר ששילם אגרה נוספת בעד יתרת זמן החניה.
- (ג) שיעורי האגרה יצויינו בהודעת המנהל שתפורסם במקום החניה המוסדר או על גבי המכשירים המיכניים.
- (ד) סודרה החניה על ידי סדרן, תשולם האגרה לידי תמורת תו או תווים, או באופן אחר כפי שיורה המנהל.
- (ה) סודרה החניה באמצעות מכשירים מיכניים, תוכנס האגרה לתוך המכשיר המיכני במטבע או בתווית מתכת מיוחדת בהתאם להוראות השימוש שיצויינו על גבי המכשירים.
12. לא יקלקל אדם מכשיר מיכני שהועמד במקום חניה מוסדר ולא יטפל בו שלא בהתאם למטרתו.
13. (א) פקח רשאי בכל עת להיכנס לכל מקום חניה מוסדר או מקום חניה פרטי כדי לברר אם קויימו בו הוראות תקנות אלה.
- (ב) לא יפריע אדם לפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי תקנת משנה (א).
14. העובר על הוראה מהוראות תקנות אלה, דינו — קנס 200 לירות.
15. לתקנות אלה ייקרא „תקנות הטיס (העמדת רכב וחנייתו בשדה תעופה לוד)”, תשי״ט—1959.

אוטובוסים

ריתוק רכב
לספוק חניה

אגרת הסדר

טיפול במכשיר
במקום חניה
מוסדר

סמכויות פקח

עונשין

השם

מ ש ה כ ר מ ל
שר התחבורה

י״ב באייר תשי״ט (20 במאי 1959)
(חם 755200)

פקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936

תקנות בדבר סמכויות המנהל הכללי

בתוקף סמכותי לפי סעיף 40 (1) (ב) לפקודת מסילות הברזל הממשלתיות, 1936¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 20 לתקנות מסילות הברזל הממשלתיות (סמכויות המנהל הכללי), 1938³, תיקון תקנה 20 בתקנה משנה (1), אחרי פסקה (ט), תיוסף פסקה זו:
"ו) חוזים בדבר דירות שירות לעובדי הרכבת".
2. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מסילות הברזל הממשלתיות (סמכויות המנהל הכללי) תש"ט—1959".

השם

משה כרמל
שר התחבורה

כ"א באייר תשי"ט (29 במאי 1959)
(חמ 75621)

¹ ע"ר 1936, תוס' 1 מס' 503, עמ' 169.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ע"ר 1938, תוס' 2 מס' 811, עמ' 926.

פקודת מס הכנסה, 1947

תקנות בדבר פטור ממס על הכנסה נוספת

בתוקף סמכותי לפי סעיף 38 (2) לפקודת מס הכנסה, 1947¹, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. יחיד תושב ישראל שהכנסתו החייבת במס לפי סעיף 5 (1) (ב) לפקודה, לפני כל פטור או ניכוי לפי הפקודה, לא עלתה בשנת המס 1958 על 4800 לירות, פטור ממס על הכנסה נוספת אחרת שהיתה לו. באותה שנה אם אותה הכנסה לפני הניכויים והפטורים כאמור לא עלתה על 120 לירות.
2. תקנות אלה לא יחולו על נישום שהכנסתה החייבת במס של אשתו, לפני הניכויים והפטורים כאמור, עולה על 120 לירות.
3. לתקנות אלה ייקרא "תקנות מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה נוספת), תשי"ט—1959".

סייג

השם

לוי. א. ש. כ.
שר האוצר

כ' באייר תשי"ט (28 במאי 1959)
(חמ 723119)

¹ ע"ר 1947, תוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.

פקודת מס הכנסה, 1947

תקנות בדבר פטור ממס על הכנסה נוספת

בתוקף סמכותי לפי סעיף 38 (2) לפקודת מס הכנסה, 1947, ובאישור ועדת הכספים של הכנסת, אני מתקין תקנות אלה:

1. בתקנה 1 לתקנות מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה נוספת) (מס' 2), תשי"ח—1958, במקום „3600 לירות” יבוא „4800 לירות”.
2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה נוספת) (מס' 2) תשי"ח—1958 (תיקון), תשי"ט—1959”.

תיקון תקנה 1

השם

לוי אשכול
שר האוצר

כ' באייר תשי"ט (28 במאי 1959)
(חמ 723110)

¹ ע"ר 1047, חוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.
² ס"ח 821, תשי"ח, עמ' 1837.

פקודת מס הכנסה, 1947

צו בדבר פטור מהגשת דין וחשבון

בתוקף סמכותי לפי סעיף 43א (ח) לפקודת מס הכנסה, 1947, אני מצווה לאמור:

1. יחיד תושב ישראל שהוראות תקנות מס הכנסה (פטור ממס על הכנסה נוספת), תשי"ט—1959, חלות עליו, פטור מהגשת דין וחשבון לפי סעיף 43 לפקודה על הכנסתו בשנת המס 1958.
2. לצו זה ייקרא „צו מס הכנסה (פטור מהגשת דין וחשבון), תשי"ט—1959”.

פטור מהגשת
דין וחשבון

השם

לוי אשכול
שר האוצר

כ' באייר תשי"ט (28 במאי 1959)
(חמ 723120)

¹ ע"ר 1047, חוס' 1 מס' 1568, עמ' 77.
² ס"ח 816, תשי"ט, עמ' 1400.

פקודת מס הבולים

צו בדבר פטור עינוגים מסויימים ממס בולים

בתוקף סמכותי לפי סעיף 74 (5) (א) לפקודת מס הבולים, אני מצווה לאמור:

1. כרטיסי כניסה לתערוכת התחביב, הנערכת על ידי הועדה לחגיגות עשור לעצמאות ישראל, פטורים ממס.
2. תחולתו של צו זה היא מיום כ"א באדר ב' תשי"ט (31 במרס 1959) ועד יום כ"ז באלול תשי"ט (30 בספטמבר 1959).
3. לצו זה ייקרא „צו מס הבולים (עינוגים) (פטור) (מס' 20), תשי"ט—1959”.

פטור

תחולה

השם

לוי אשכול
שר האוצר

כ' באייר תשי"ט (28 במאי 1959)
(חמ 72302)

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק קל"ג, עמ' 1302.

פקודת תעריף המכס והפטורים, 1937 חוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949

צו בדבר שינויים בתעריף המכס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 5 לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937¹, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², וסעיף 1 לחוק מסי מכס ובלו (שינוי תעריף), תש"ט—1949³, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת⁴ לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937, בסימן א'⁵, בפרט 666 (ד)⁶ —
 - (1) בסעיף קטן (1), אחרי „מכונת נוסעים“, יוסיף „למעט סטיישן ווגון“;
 - (2) אחרי סעיף קטן (1) יוסיף סעיף קטן זה:

הפרט	ה ת י א ו ר	ה י ח י ר ה	ש י ע ו ר ה מ כ ס	
			פ ר ו ט ה	ל פ י ע ר ר
	(N1) סטיישן ווגון א. משומש ב. אחר	ק"ג	1000	50%.

2. תחולתו של צו זה היא מיום כ"ו בכסלו תשי"ט (8 בדצמבר 1958) ועד יום כ"א באדר ב' תשי"ט (31 במרס 1959).

3. לצו זה ייקרא „צו תעריף המכס והפטור (תיקון התוספת מס' 50), תשי"ט—1959“.

ל ו י א ש כ ו ל
ש ר ה א ו צ ר

ב' בסיון תשי"ט (8 ביוני 1959)
(חמ 72801)

- ¹ ע"ר 1937, תוס' 1 מס' 714, עמ' 183.
- ² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
- ³ ס"ח 19, תש"ט, עמ' 154.
- ⁴ ק"ת 750, תשי"ח, עמ' 300.
- ⁵ ק"ת 820, תשי"ח, עמ' 1786.
- ⁶ ק"ת 871, תשי"ט, עמ' 756.

חוק מס קניה, תשי"ב—1952

צו לקביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס

בתוקף סמכותי לפי סעיף 3 לחוק מס קניה, תשי"ב—1952¹, אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס), תשט"ז—1956² (להלן — התוספת), בחלק השלישי —

(1) פרט 313 — בטל;

(2) במקום הפרט 315 יבוא פרט זה:

„315 שטיחים, קילימים, מרבדים, לרבות מרבדי גומי וכיסויי רצפה אחרים, שלא פורטו במקום אחר“.

15%.

- ¹ ס"ח 110, תשי"ב, עמ' 344; ס"ח 243, תשי"ח, עמ' 60.
- ² ק"ת 503, תשט"ז, עמ' 665.

תיקון החלק
השלישי

קובץ התקנות 816, ה' בסיון תשי"ט, 11.6.1959

2. בתוספת, בחלק הששי⁸ —

- (1) בפרט 626, במקום „מוצרי מתכת או פלסטיקה” יבוא „מוצרים”, וימחק „למעט ברגים, ווים ומסמרים כאמור” ;
(2) בסייג, אחרי סעיף (4) יווסף סעיף זה :
„(5) ברגים, ווים ומסמרים העשויים מתכת.”

3. בתוספת, בחלק השמיני, בסייג, אחרי סעיף (2) יווסף סעיף זה :

- „(3) כלי נגינה כשהם מיובאים מחוץ לארץ ומשוחררים על ידי רשות המכס בתקופה מיום ו' באייר תשי"ט (14 במאי 1959) עד ל' בכסלו תש"כ (31 בדצמבר 1959) על פי פרט 727 (א) לתוספת לפקודת תעריף המכס והפטורים, 1937.”

4. בתוספת, בחלק התשיעי —

- (1) במקום הפרטים 905 ו־907 יבואו פרטים אלה :
905 „פעמונים חשמליים, קומקומים וסירים חשמליים, כפות חשמליות, כרים ושמיכות חשמליים וסופגי אבק
907 מכשירים חשמליים לגיהוץ, שלא פורטו במקום אחר
(2) אחרי פרט 949 יווסף פרט זה :
„950 מכשירים חשמליים לגיהוץ מסוגים שאינם מיועדים לשימוש ביתי
10%.”

5. תחילתו של סעיף 3 היא ביום ו' באייר תשי"ט (15 במאי 1959).

6. לצו זה ייקרא „צו מס קניה (קביעת סחורות טעונות מס ושיעורי המס) (תיקון מס' 10), תשי"ט—1959.”

לוי אשכול
שר האוצר

א' בסיון תשי"ט (7 ביוני 1959)
(חמ 72334)

⁸ ק"ח 865, תשי"ט, עמ' 637.
⁴ ק"ח 875, תשי"ט, עמ' 876.
⁵ ק"ח 808, תשי"ט, עמ' 1391.
⁶ ק"ח 801, תשי"ט, עמ' 1138.

חוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952

צו בדבר תחנות גבול

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב—1952¹, אני מצווה לאמור :

1. בסעיף 1 לצו הכניסה לישראל (תחנות הגבול), תשט"ו—1954², אחרי „נמל אשדוד” יווסף „מעבר ארז”.

2. לצו זה ייקרא „צו הכניסה לישראל (תחנות הגבול) (תיקון), תשי"ט—1959.”

ישראל בריהודה
שר הפנים

י"ט באייר תשי"ט (27 במאי 1959)
(חמ 76623)

¹ ס"ח 111, תשי"ב, עמ' 334.
² ק"ח 487, תשט"ו, עמ' 214 ; ק"ח 778, תשי"ח, עמ' 590.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 642

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 9(ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939¹, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 37 מיום 29.5.1941, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1104 מיום 5.6.1941, יבוטל במידה שהוא חל על אחד מתוך שלושה חלקים מרכושו של יוסף קלאר מבוקרסט באשר החלקים הנ"ל מגיעים למינה אורנשטיין לבית קלאר, לפי צו ירושה (מס' סידורי 10).
2. צו הקנייה מס' 65 מיום 3.10.1942, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1227 מיום 8.10.1942, יבוטל במידה שהוא חל על אחד מתוך ארבעה חלקים מרכושם של יצחק סלמן מוילנה, רוזה סלמן מסלונים וניוטה שקורניק מוילנה, באשר החלקים הנ"ל מגיעים למשה סלמן לפי צו ירושה (מס' סידוריים 15, 16, 17).
3. צו הקנייה מס' 90 מיום 13.5.1943, שפורסם בעתון הרשמי מס' 1267 מיום 20.5.1943, יבוטל במידה שהוא חל על רכושם של ג'נטיל יעקב אליהו מסלוניקה (מס' סידורי 16) ויעקב אליהו מסלוניקה (מס' סידורי 17).
4. תחילתו של צו זה היא ביום י"ז באייר תשי"ט (25 במאי 1959).

י. דגון
הממונה על רכוש האויב

י"ז באייר תשי"ט (25 במאי 1959)
(חמ 72010)

¹ ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 923, עמ' 79.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.

מדור לשלטון מקומי

פקודת המועצות המקומיות, 1941

צו בדבר המועצה המקומית רמת-רחל

בתוקף סמכויותי לפי סעיף 2 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח—1948², אני מצווה לאמור:

1. בתוספת לצו המועצות המקומיות (א), תשי"א—1951³, בפרט (מט) ⁴, במקום הקטע מן "צפון" עד "נקודת המוצא בצפון" יבוא קטע זה:
"צפון: מנקודת המפגש של הגבול הצפוני של גוש 30178 עם הגבול המזרחי של קו שביית הגשק בקו ישר בכיוון מערבה עד הגבול המזרחי של הגוש 30179; מכאן לאורך הגבול המזרחי, הצפוני, המערבי וחלק הגבול הדרומי של גוש 30179.

תיקון פרט
(מט) בתוספת

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
³ ק"ת 127, תשי"א, עמ' 178.
⁴ ק"ת 327, תשי"ג, עמ' 483.

מ ע ר ב : מנקודת המפגש של גוש 30178 בפינתו המזרחית מערבית עם גוש 30179 לאורך הגבול המערבי של הגוש 30178, הגבול המערבי והצפוני של גוש 30177 והגבול המערבי של גוש 30176 עד הדרך תלפיות—רמת רחל ; מכאן לאורך הגבול הדרומי של חלקה 41 בגוש 30119 ולאורך הגבולות המזרחי, הצפוני והמערבי של חלקה 53 בגוש 30139 ; מכאן בכיוון דרומי לאורך הגבולות המערביים של חלקות 15, 14, 7, 92, 9, בגוש 30289 וחלקות 34 ו-35 בגוש 30290 עד קו שביחת הנשק בדרום.

ד ר ום : קו שביחת הנשק.

מ ז ר ח : קו שביחת הנשק.

2. לצו זה ייקרא „צו המועצות המקומיות (א) (תיקון מס' 13), תשי"ט—1959".

השם

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

י"ב באייר תשי"ט (20 במאי 1959)
(חמ 8011)

פקודת העיריות, 1934

חוק עזר לחולון בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 99 לפקודת העיריות, 1934, מתקינה מועצת עיריית חולון

חוק עזר זה :

1. הנאמר בסעיף 6 לחוק עזר לחולון (מודעות ושלטים), תשי"ז—1957², יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו יווסף סעיף קטן זה :

תיקון סעיף 6

„(ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.”

2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחולון (מודעות ושלטים) (תיקון), תשי"ט—1959".

השם

פ נ ח ס א י ל ו נ
ראש עיריית חולון

נתאשר.

ז' בניסן תשי"ט (15 באפריל 1959)
(חמ 87417)

י ש ר א ל ב ר י ה ו ד ה
שר הפנים

¹ ע"ר 1034, חוס' 1 סס' 414, עמ' 1.
² ק"ח 601, תשי"ז, עמ' 1200.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לאפקים בדבר אספקת מים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה

המקומית אפקים חוק עזר זה :

1. בחוק עזר זה —

הגדרות

„מפעל מים” — באר, בריכה, מנהרה, תעלה וסכר, מבנה ומיתקן, המשמשים לשאיבת מים, אגירתם והעברתם, והמהווים יחידה משקית אחת, למעט רשות פרטית ;

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 סס' 1154, עמ' 110.

„רשת פרטית“ — אביזר או מכשיר אחר, למעט מדמים, המצויים בנכס והמשמשים לאספקת מים לאותו נכס ;

„אביזרים“ — ברזים, צינורות, שסתומים, מסננים ותאי בקורת ;

„מדמים“ — מכשיר שחובר לרשת פרטית לשם מדידתה וקביעתה של כמות המים המסופקים לנכס ;

„נכס“ — בנין או חלק ממנו, או קרקע תפוסה או פנויה ;

„מנהל“ — מנהל מפעל המים של המועצה, לרבות פקיד אחר, שנתמנה לענין חוק עזר זה על ידי המועצה למלא את תפקידי המנהל, כולם או מקצתם, ואם ניתן רשיון להקים מפעל מים או להשתמש בו בהתאם לסעיף 2 — בעל רשיון לגבי מפעלו ;

„צרכן“ — אדם המחזיק ברשת פרטית ;

„המועצה“ — המועצה המקומית אפקים ;

„רשיון שרברב“ — רשיון שניתן לאדם על ידי ראש המועצה לבצע עבודות שרברבות ברשת פרטית.

רשיון להקמת
מפעל מים
ולתפעלתו

2. (א) לא יקים אדם בתחום המעצה מפעל מים ולא ישתמש במפעל מים קיים, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון.
- (ב) תקפו של הרשיון הוא לשנה מיום נתינתו.
- (ג) המחזיק במפעל מים ביום פרסום חוק עזר זה ברשומות ורוצה להשתמש בו, חייב להגיש למועצה, תוך ארבעה עשר יום מיום הפרסום האמור, בקשה לרשיון.
- (ד) בעד מתן רשיון לפי סעיף זה ישלם המחזיק במפעל מים לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
- (ה) הוראת סעיף קטן (ד) לא תחול על —
 - (1) המחזיק באר המספקת מים למשק חקלאי שלו בלבד ;
 - (2) תאגיד המחזיק במפעל מים המספק מים לחבריו בלבד ורק לצרכי משקיהם החקלאיים.

חיבור למפעל
מים

3. (א) חיבור רשת פרטית למפעל מים לא ייעשה אלא על ידי המנהל.
- (ב) בעל נכס הרוצה בחיבור רשתו הפרטית למפעל מים יגיש למנהל בקשה בכתב בצירוף מפה של אותה רשת.
- (ג) בעד חיבור לפי סעיף זה ישלם בעל הנכס לקופת המועצה —
 - (1) אגרת חיבור בשיעור שנקבע בתוספת, וכן
 - (2) הוצאות חיבור לפי חשבון שהגיש המנהל.

רשת פרטית

4. (א) לא יתקין אדם רשת פרטית, ולא ישנה רשת פרטית קיימת, לא יסירנה ולא יטפל בה בדרך אחרת, פרט לצורך התיקונים התכופים הדרושים להזרמת מים סדירה, אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.
- (ב) לא ישתמש בעל נכס להתקנת רשת פרטית, לתיקונה או לשינויה או להחלפתה, אלא באביזרים שמידותיהם וסוגיהם נקבעו על ידי המנהל.
- (ג) המנהל רשאי להורות על החלפת אביזרים. הורה המנהל כאמור, לא יחולו הוצאות ההחלפה על הצרכן אלא אם כן האביזר שיש להחליפו לא היה במצב תקין או מנע את פעולתו התיקנה של מדיהמים.

אגרה בעד
הנחת צינור
מים

5. בעל נכס — פרט לנכס שבו קיימת כבר רשת פרטית מחוברת למפעל מים — הגובל קטע רחוב שבו הניחה המועצה צינור מים, ישלם למועצה אגרה בעד הנחת צינורות בשיעור שנקבע בתוספת.

6. (א) לא יתקין אדם מדמים, לא יתקנו ולא יבצע בו שינוי אלא אם הוא מנהל.
(ב) המנהל רשאי לדרוש בכתב מצרכן, שירכוש מאת המועצה או באמצעותה מדמים עם אביזרים לשם התקנתם על ידי המנהל. הצרכן חייב למלא אחרי הדרישה האמורה תוך עשרים יום. לא מילא הצרכן אחר הדרישה תוך התקופה האמורה, רשאית המועצה לרכוש מדמים לשם התקנתו על ידי המנהל ולגבות מהצרכן את תמורתו של מדמים והאביזרים בהתאם לחשבון.

(ג) בעד התקנת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.
(ד) לא דרש המנהל מצרכן לרכוש מדמים כאמור בסעיף קטן (ב), רשאי המנהל להתקין את מדמים ולחייב את הצרכן בדמי שכירות חדשיים בשיעור שנקבע בתוספת.
(ה) בעד בדיקת מדמים ישלם צרכן אגרה בשיעור שנקבע בתוספת. בעד תיקון מדמים ישלם צרכן אגרה חדשית בשיעור שנקבע בתוספת אם מדמים תוקן על ידי עובד המועצה או את הוצאות התיקון אם מדמים לא תוקן על ידי עובד המועצה.
(ו) היה לצרכן יסוד לחשוש שמדמים שבחזקתו אינו פועל כהלכה, רשאי הוא לדרוש מהמנהל שיבדוק את מדמים ללא תשלום נוסף. נתגלה שמדמים פעל כהלכה, ישלם הצרכן בעד הבדיקה אגרה כאמור בסעיף קטן (ה).

7. (א) בעד אספקת מים לנכס ישלם המחזיק בו לקופת המועצה אגרת מים בשיעור שנקבע בתוספת.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א) תשולם אגרת מים בעד המים שהשתמשו בהם להשקאת גנים, לניקוי חצרות, או לכל שטח מסביב לבנין, על ידי בעל הנכס.
(ג) לא פעל מדמים כהלכה במשך תקופה מסוימת, רשאי המנהל לחייב את הצרכן בתשלום בעד כמות מים שיקבע אותה לגבי אותה תקופה לפי התצורות הממוצעת במשך ארבעת החדשים שקדמו לאותה תקופה ובמשך חדשיים שלאחריה או לפי אותה התקופה בשנה הקודמת.

8. (א) המנהל רשאי, באישור המועצה ושר הפנים, להתקשר עם צרכן בחוזה לאספקת מים ולקבוע בו תנאים.

(ב) היתה סתירה בין תנאי החוזה האמור ובין הוראות חוק עזר זה, יחולו תנאי החוזה.

9. המנהל רשאי, באישור המועצה, לחייב צרכן בעל רשת פרטית להפקיד בקופת המועצה פקדון להבטחת תשלום אגרת המים בסכום שלא יעלה על התשלום בעד צריכת המים המשוערת של הצרכן במשך שני חדשים.

10. (א) אגרת מים תשולם מראש באחד לכל חודש, אולם אם היתה אספקת המים לפי מדמים, תשולם האגרה תוך שבעה ימים לאחר קבלת דרישה לכך מאת המועצה.

(ב) בעד אספקת מים לצורך בניה ישולם, עם מתן הרשיון לאותה בניה, על חשבון האגרה סכום שייקבע בהסכם עם המנהל, אולם כל עוד לא התחילו בבניה רשאי גזבר המועצה להחזיר חלק מהסכום האמור שלא יעלה על 80% מהסכום ששולם כאמור, אם נתבקש לכך תוך שנתיים מיום מתן הרשיון.

(ג) התשלומים או האגרות שלא נקבע להם בסעיף זה מועד לתשלום יש לסלקם תוך ארבעה עשר יום מתאריך מסירת הדרישה לכך על ידי המועצה.

אגרת מים

אספקת מים
לפי חוזה

פקדונות

סוגר התשלום

11. (א) הוראות סעיפים 7 ו-9 לא יחולו על אדם שהמועצה אישרה אותו כמחוסר פטור
אמצעים.

(ב) המועצה רשאית לפטור מוסד צדקה, בריאות, סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות
או ספורט מתשלום לפי סעיף 7, כולו או מקצתו.

(ג) הוראת סעיף 9 לא תחול על מוסד שהמועצה אישרה אותו כמוסד צדקה, בריאות,
סעד, חינוך, דת, תרבות, אמנות או ספורט.

ניתוק החיבור

12. (א) המנהל יתרה בצרכן —

(1) שלא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה;

(2) שהשתמש במים שברשותו שלא לצרכי בית או שלא לצורך שקבע המנהל;

(3) שמתקני המים שברשותו אינם תקינים ומשום כך המים המסופקים לו
מתבזבזים או עלולים להתבזבז גם בלי שימוש;

(4) שזיהם או הניח לאחר לזהם את המים בכל דרך שהיא ובמיוחד על ידי אי-
תיקון מתקני המים שברשותו.

(ב) לא שעה הצרכן להתראה, רשאי המנהל, בתום שבעה ימים מיום מסירת ההתראה

לידי הצרכן לפי סעיף קטן (א) (1) ו-(2) ובתום שלושה ימים מיום מסירת התראה לפי סעיף
קטן (א) (3) ו-(4), לנתק את החיבור בין אותו חלק של הרשת הפרטית אשר בחזקתו של
אותו צרכן ובין יתר חלקי הרשת הפרטית או מפעל המים.

(ג) חיבור שנותק לפי סעיף קטן (ב) לא יחודש אלא לאחר תשלום הסכומים המגיעים

מהצרכן כאמור, או לאחר תיקון הדברים הטעונים תיקון, כדי למנוע פגיעה במים כאמור,
הכל לפי הענין, ולאחר תשלום נוסף של אגרת חידוש החיבור בשיעור שנקבע בתוספת.

חידוש חיבור
שנותק

13. (א) חיבור של רשת פרטית שנותק לפי סעיף 12 (ב) לא יחודש אלא לפי היתר
בכתב מאת המנהל.

(ב) חיבור של רשת פרטית שחודש ללא היתר מאת המנהל כאמור בסעיף קטן (א),

רואים אותו כמחודש על ידי הצרכן כל עוד לא הוכח ההיפך.

הפסקת מים

14. (א) בשעת חירום, או במקרה של צורך תכוף בתיקונים במפעל המים או ברשת
הפרטית, רשאי המנהל במידת הצורך ובתכיפות הדרושה, לנתק, לעכב או להפסיק את
אספקת המים, כולה או מקצתה.

(ב) השימוש בסמכויות לפי סעיף קטן (א) אינו פוטר צרכן מתשלום האגרות

והתשלומים האחרים שהוא חייב בהם לפי חוק עזר זה.

(ג) חלפה הסיבה לניתוק, עיכוב או הפסקת אספקת מים כאמור בסעיף קטן (א),

חייב המנהל לבצע מיד את חיבור הרשת הפרטית שנותק.

רשות כניסה

15. (א) המנהל רשאי להיכנס לכל נכס, בשעות שבין 8.00 ל-17.00 ובשעת חירום בכל
זמן סביר, על מנת —

(1) להתקין מד-מים, לתקנה, לבדוק, להוציא או להחליפו וכן לבדוק, לתקן,

לשנות, לסלק, למדוד, או להניח מחדש צינור, ברו או שסתום וכיוצא באלה;

(2) לבדוק אם יש בזבוז, שימוש לרעה או זיהום של מים, או לברר את כמות
המים שסופקה לצרכן.

(ב) לא יעכב אדם ולא יפריע למנהל להשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

16. (א) לא ישתמש אדם במים ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו אלא לצרכי בית או לצורך שקבע המנהל.

(ב) לא יבזבו אדם מים ולא ישתמש בהם לרעה ולא יניח לאחר לעשות כאמור.

(ג) לא ירחץ אדם במפעל מים ולא יכבס בו, לא יכניס לתוכו ולא ירשה להכניס לתוכו בעל חיים או חפץ, ולא יעשה בו כל מעשה העלול לגרום לזוהמה או הפרעה לאספקת מים.

(ד) לא ישתמש אדם במים לצרכי השקאה ולא יניח לאחר להשתמש במים שברשותו לצרכי השקאה אלא בשעות שייקבעו על ידי המנהל בהודעה שתפורסם בתחום המועצה.

(ה) לא יטפל אדם, למעט המנהל, במדמים ובמיתקנים המובילים את המים למדמים.

מכירת מים

17. לא ימכור אדם מים ולא יעביר אותם לרשות אדם אחר — פרט לאדם שנותקה, עוכבה או הופסקה לו אספקת מים לפי סעיף 12 (ב) אם לא סילק במועד הקבוע את הסכומים שהוא חייב לפי חוק עזר זה, או לפי סעיף 14 — אלא לפי היתר בכתב מאת המנהל.

שמירה מפני ויהום

18. לא יפתח אדם ולא יקיים בור שופכין, בור זבל, או מקום מזוהם אחל סמוך למפעל המים.

דרישת חיפונים

19. (א) ראש המועצה או אדם שהוסמך על ידיו (להלן — ראש המועצה), רשאי לחייב, בדרישה בכתב, כל צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, תוך זמן שנקבע בדרישה, לתקן או לסלק כל מפגע העלול לפגוע באספקת מים סדירה.

(ב) צרכן או בעל רשת פרטית או חלק ממנה, שנמסרה לו דרישה כאמור, חייב למלא אחריה.

(ג) לא מילא הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה אחרי דרישת ראש המועצה כאמור בסעיף קטן (א), רשאית המועצה לבצע את העבודה במקומו ולגבות את הוצאות הביצוע מן הצרכן או בעל הרשת הפרטית או חלק ממנה, הכל לפי הענין.

רשיון שרברב

20. (א) לא יתקין אדם אביזורים של רשת פרטית ולא יבצע בהם שינוי אלא אם ניתן לו רשיון שרברב.

(ב) בעל רשיון שרברב חייב להראותו למנהל, לבעל הנכס שבו הוא מבצע עבודות שרברבות או למחזיק בנכס כזה, בכל עת שיידרש לכך.

(ג) ראש המועצה רשאי לדרוש ממבקש רשיון שרברב להתייצב לבחינה או להמציא מסמך המוכיח את הכשרתו כשרברב.

(ד) תקפו של רשיון שרברב הוא עד ל-31 במרס של השנה שלאחר נתינתו.

(ה) בעד מתן רשיון שרברב תשולם לקופת המועצה אגרה בשיעור שנקבע בתוספת.

(ו) שרברב הרוצה בחידוש רשיונו חייב להגיש בקשה. לכך חדשיים לפני תום תקפו של הרשיון.

מסירת הורעות

21. מסירת הורעה או דרישה לפי חוק עזר זה תהא כדין, אם נמסרה לידי האדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים, או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מענו במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה או הוצגה במקום בולט על הנכס הנדון בהודעה.

22. העובר על הוראה מהוראות הסעיפים 2 (א), 3 (א), 4 (א) ו-6 (ב), 6 (א) 13 (א), 15 (ב), 16, 17, 18, 19 ו-20 (א), דינו — קנס-500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 19 (ב) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 19 (ג) והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף 20 לירות בעד כל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מראש המועצה או אחרי הרשעתו בדיון.
23. תקפו של חוק עזר זה הוא עד ג' בניסן תש"כ (31 במרס 1960).
24. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאפקים (אספקת מים), תשי"ט-1959".

תחולת
השם

תוספת

שיעור האגרה
כלירות

1. אגרת רשיון להחזקת מפעל מים (סעיף 2 (ד)) — לשנה 500
2. אגרת חיבור רשת פרטית (סעיף 3 (ג)) —
כשצינורות הרשת הפרטית — עד קוטר של אינץש אחד 25
למעלה מקוטר של אינץש אחד — לכל אינץש נוסף או חלק ממנו —
תוספת של 15
3. אגרת הנחת צינורות (סעיף 5) — לפי אורך החזית — לכל מטר אורך 8
או לפי שטח הנכס — לכל אלף מטר מרובע 200
או 50% לפי אורך החזית ו-50% לפי שטח הנכס, הכל לפי הסכום
הגדול יותר.
4. אגרת התקנת מד"מים (סעיף 6 (ג)) 20
5. דמי שכירות מד"מים (סעיף 6 (ד)) — לחודש 0.450
6. אגרת בדיקת מד"מים (סעיף 6 (ה)) —
לכל אינץש של קוטר מד"מים או חלק ממנו 3
7. אגרת תיקון מד"מים (סעיף 6 (ה)) — לחודש 0.300
8. אגרת מים (סעיף 7) —
(א) במקום שלא הותקן מד"מים — לכל חודש —
1 (1) דירה, חדרי משרה, חדרי עבודה — חדר ראשון 2.600
לכל חדר נוסף — תוספת של 1.670
2 (2) חנות או בית מלאכה עם מחסן צמוד 2
(ב) במקום שהותקן מד"מים —
1 (1) בעד שימוש חקלאי —
ל-10 מ"ק ראשונים או חלק מהם — לחודש 1.250
ל-40 מ"ק נוספים או חלק מהם — לחודש — לכל מ"ק 0.100
למעלה מ-50 מ"ק לחודש — לכל מ"ק 0.150
2 (2) בעד כל שימוש אחר —
ל-10 מ"ק ראשונים או חלק מהם — לחודש 1.250
לכל מ"ק נוסף או חלק ממנו 0.200
9. אגרת חידוש חיבור (סעיף 12 (ג)) 5
10. אגרת רשיון שרברב (סעיף 20 (ה)) — לשנה 10

דב פרידקיין

נתאשר.

ראש המועצה המקומית אפקים

כ"ג באדר ב' תשי"ט (2 באפריל 1959)

(חמ 81143)

ישראל בריהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לאפקים בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה המקומית אפקים חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„אופניים” — אופניים או תלת-אופניים שאינם מונעים בכוח מיכני;
„המועצה” — המועצה המקומית אפקים;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„תושב” — אדם שמקום מגוריו בתחום המועצה;
„בוחן” — בוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים או תלת-אופניים.
2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר-תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.
(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס עשרים וחמש לירות.
3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לראש המועצה, והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב) או לסרב לתתו.
(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידי ונמצאו ראויים לשימוש והם מצוידים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לכן — על הכנף האחורי, בפעמון ובמעצורים תקינים.
(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.
(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.
(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם הרשיון ניתן אחרי ה-30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.
4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.
(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 250 פרוטה.
5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לאפקים (רשיונות לאופניים), תשי”ט—1959”.

הנדרות

רשיון
לאופניים

בקשה למתן
רשיון

לוחית-מספר

השם

דב פרידקין

נחאשר.

ראש המועצה המקומית אפקים

כ”ו באדר ב’ תשי”ט (5 באפריל 1959)

(המ 81142)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

ישראל ברי-הודה

שר הפנים

¹ ע”ר 1041, תוס’ 1 מס’ 1154, עמ’ 110.
² חוקי א”י, כרך כ’, פרק עכ”ה, עמ’ 1271.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר להדר-השרון בדבר היטל עינוגים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה

האזורית הדר-השרון חוק עזר זה:

הגדרות

1. בחוק עזר זה —

“עינוג” — כמשמעותו של שעשוע ציבורי בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935;²

“בית עינוג” — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג;

“כרטיס” — כרטיס כניסה לבית עינוג;

“בול” — בול או תו אחר אשר המועצה הרשתה להשתמש בו לצורך תשלום ההיטל;

“היטל” — התשלום המוטל על כרטיסים לפי חוק עזר זה;

“מנהל” — בעל רשיון לבית עינוג או מי שחייב לקבל רשיון כזה על פי דין, לרבות אדם

המנהל בית עינוג או מפקח עליו;

“המועצה” — המועצה האזורית הדר-השרון;

“מפקח” — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד מפקח לפי חוק

עזר זה;

“מבקר” — אדם שהורשה על ידי המנהל לבצע תפקידים לפי חוק עזר זה.

היטל ושיעורו

2. המנהל ישלם למועצה היטל, לפי השיעור הנקוב בתוספת, על כל כרטיס הנמכר

בכסף. ההיטל יצויין בהדבקת בול על הכרטיס.

כרטיסים

3. (א) כרטיס הנמכר בכסף יצויין בו מחירו, יחובר אליו תלוש בקורת ויודבק עליו

בול בסכום ההיטל החל על הכרטיס. הבול יבוטל אגב מכירת הכרטיס בציון התאריך שבו

יתקיים העינוג.

(ב) לא ימכור אדם כרטיס ולא ירשה לאחר שימכרנו במחיר שלמעלה מן הנקוב

בכרטיס ושלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).

כניסה
לבית עינוג

4. (א) בכניסה לבית עינוג יעמוד מבקר שיבדוק אם נתקיימו בכל כרטיס הוראות

סעיף 3 (א). המבקר יתלוש מהכרטיס את תלוש הבקורת ויחזיר את הכרטיס לבעליו.

(ב) בעל הכרטיס ישמרו עד תום העינוג.

(ג) לא יניחו לאדם שייכנס לבית עינוג אלא אם בידו כרטיס חינוג או כרטיס

שנתקיימו בו הוראות סעיף 3 (א).

חובות המנהל

5. המנהל יעשה ככל האפשר כדי להבטיח שהוראות הסעיפים 3, 4 (א) ו-(ג) יקוימו.

בולים

6. (א) המועצה או המפקח יספקו בולים תמורת תשלום הסכום הנקוב בהם; כן

ישלמו תמורת בול, שאינו משומש ואינו מקולקל, את הסכום הנקוב בו, בניכוי שלושה

אחוזים למאה, אם מבקש התשלום הוכיח — להנחת דעתם — שקנה את הבול מהם תוך

שלושה חדשים שקדמו לבקשתו ככוונה להשתמש בו כדין.

(ב) לא ידביק אדם על כרטיס בול משומש.

פטור והנחות

7. (א) המועצה רשאית לפטור מתשלום ההיטל או להפחית שיעורו בשלושה אלה:

(1) תחרות אספורט;

(2) עינוג שהכנסתו נועדה לצרכי דת או צדקה;

(3) עינוג שהוא לדעת המועצה, בעל אופי תרבותי, חינוכי או אמנותי

ושמטרתו העיקרית אינה עשיית רווחים.

¹ ע"ר 1941, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

² ע"ר 1935, תוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

(ב) הרוצה ליהנות מפטור או מהנחה לפי סעיף קטן (א) יגיש בקשה למועצה לפני שיתחיל במכירת הכרטיסים.

(ג) המועצה רשאית להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים לחיילי צבא־הגנה לישראל המראים לקופאי את פנקס המגוייס.

8. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לבית עינוג ולבדוק כל כרטיס בין בקופה ובין אצל המבקר, הסדרן, הקונה או כל אדם אחר, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה, וכן רשאי הוא לתפוס ולעכב תחת ידו כרטיס העלול, לדעתו, לשמש ראייה לעבירה על הוראות חוק עזר זה.

(ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).

9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות.

10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר להדר־השרון (היטל עינוגים), תשי״ט—1959”.

תוספת

(סעיף 2)

1. כרטיסים בודדים —

(א) לתיאטרון, אופרה וקונצרט:

כרטיס שמחירו פרוטות	שיעור ההיטל פרוטות
801 עד 1000	100
למעלה מ־1000	20% ממחיר הכרטיס

(ב) לכל עינוג חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט:

כרטיס שמחירו פרוטות	שיעור ההיטל פרוטות
עד 273	90
274 עד 313	125
314 עד 373	200
374 עד 521	80% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש־50 פרוטות יהיו פטורות מהיטל
522 ומעלה	80% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש־75 פרוטות יהיו פטורות מהיטל.

2. כרטיס משפחה, כרטיס קיבוצי או כרטיס לעונה — 20% ממחיר הכרטיס.

נתאשר.

א. בן־אפרים

ראש המועצה האזורית הדר־השרון

כ״ו באדר ב׳ תשי״ט (5 באפריל 1959)

(חמ 821003)

ישראל ב־יהודה

שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחבל-יבנה בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית חבל-יבנה חוק עזר זה:

1. לחוק עזר ליבנה (רשיונות לאופניים), תשי"ח—1958³, קרי „חוק עזר לחבל-יבנה (רשיונות לאופניים), תשי"ח—1958“.
2. בסעיף 3 לחוק עזר לחבל-יבנה (רשיונות לאופניים), תשי"ח—1958³ (להלן — חוק העזר העיקרי), בסעיף קטן (ה) במקום „לירה אחת“ יבוא „1,500 לירות“.
3. בסעיף 4 לחוק העזר העיקרי, בסעיף קטן (ב), במקום „250“ יבוא „500“.
4. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחבל-יבנה (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ט—1959“.

ש ל מ א פ ר ת י

נתאשר.

ראש המועצה האזורית חבל-יבנה

ד' בניסן תשי"ט (12 באפריל 1959)
(חמ 83177)

אני מסכים.

משה כרמל
שר התחבורה

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271.
³ ק"ת 790, תשי"ח, עמ' 1141.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לחבל-מעון בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית חבל-מעון חוק עזר זה:

1. בסעיף 3 לחוק עזר לחבל-מעון (רשיונות לאופניים), תשט"ז—1956³, בסעיף קטן (ה), במקום „לירה אחת“ יבוא „שתי לירות“.
2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לחבל-מעון (רשיונות לאופניים) (תיקון), תשי"ט—1959“.

מ. א ב נ י

נתאשר.

ראש המועצה האזורית חבל-מעון

ד' בניסן תשי"ט (12 באפריל 1959)
(חמ 82745)

אני מסכים.

משה כרמל
שר התחבורה

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק כ"ח, עמ' 1271.
³ ק"ת 607, תשט"ז, עמ' 815.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לעמק-חפר בדבר מפגעי תברואה

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה האזורית עמק-חפר חוק עזר זה:

הנדרות

1. בחוק עזר זה —

„בור שופכין” — כל מבנה, בין מעל לקרקע ובין מתחתיה, שנועד לקיבולם או לאגירתם של מי שופכין, מים דלוחים או כל פסולת של נוזלים אחרים, לרבות כל סוג של בור רקב, בור שופכין מחלחל או בית קיבול אחר הבנוי אבן, לבנים או ביטון, והמיועד לקיבולם או לאגירתם של שופכין, ולמעט ביב או תעלת שופכין;

„ביב” — ביב המשמש לניקוזם של לא יותר משני בנינים, או לניקוזם של מקומות אחרים בתחומי מגרש אחד והעשוי להעברת מי ניקוז אל בור שופכין או אל תעלת שופכין, לרבות כל ביב המשמש לניקוזם של כל קבוצה או גוש של בתים או של מקומות משותפים וכיוצא באלה;

„בעל נכסים” — לרבות אדם המקבל או הזכאי לקבל הכנסה מנכסים, או שהיה מקבלה אילו הנכסים היו נותנים הכנסה, בין בזכותו הוא ובין כנאמן או כבא כוח, בין שהוא הבעל הרשום של הנכסים ובין שאיננו הבעל הרשום, וכולל שוכר או שוכר משנה, ששכר את הנכסים לתקופה שלמעלה מעשר שנים;

„ליקוי” — לגבי מבנה — פגם במבנה עצמו, בין אם היה קיים מלכתחילה ובין אם נתהווה לאחר מכן;

„מבנה” — בנין, אחוזה, אוהל, צריף, סככה או מבנה חוץ כל שהוא, בין קבוע ובין ארעי, או כל חלק מהם על כל נספחותיהם, לרבות בורות שופכין, ביבים, תעלות שופכין, צינורות שופכין, צינורות מים, משתנה, מרובים, פרט לכלים סניטריים כגון אסלה, קערות לסוגיהן, דודי מים וברזים, בין שהם מצויים בתוך המבנה ובין בסביבתו;

„המועצה” — המועצה האזורית עמק-חפר;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו בכתב את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„מחזיק” — אדם המחזיק למעשה בנכסים או בחלק מהם כבעל או כשוכר או ככל אופן אחר, למעט אדם הגר בבית מלון או בפנסיון;

„מפקח” — מנהל מחלקת התברואה המקומית או פקיד מועצה אחר שהמועצה מינתה אותו למלא תפקיד של מפקח;

„נכסים” — מבנים או קרקעות, בין תפוסים ובין פנויים, בין ציבוריים ובין פרטיים, „תעלת שופכין” — לרבות סניפי תעלות שופכין, תאי בדיקה ונספחות אחרים, וכן כל ביב כמשמעותו בחוק עזר זה.

2. „מפגע” —

(1) פגם בנכסים משום שאין בהם בית כסא כלל או משום שלדעתו של המפקח אין להם מספר מספיק של בתי כסא או אין הם מתאימים כל צרכם;

(2) פגם בנכסים משום שאין בהם פחי אשפה כלל או משום שלדעתו של המפקח אין בהם מספר מספיק של פחי אשפה או אין הם מתאימים כל צרכם מבחינת גדלם, איכותם, מצבם, מקום קביעתם או מכל בחינה אחרת או משום שפחי

הנדרת מפגע

¹ ע"ר 1041, חוק' 1 ס' 1154, עמ' 110.

האשפה שבהם אינם מחומר מגולוון כבד עם מכסה אופף אלא מחומר שאינו מניח את דעת המפקח ;

(3) גג, תקרה או קיר שהוא לקוי, בכללו או בחלקו, באופן שעלולים לחדור דרכי מים, רטיבות, טחב או רוח במידה שלדעת המפקח יש בכך משום נזק לבריאות ;

(4) פגם בנכסים הנובע ממצב החזקתם אשר, לדעת המפקח, מזיק או עלול להזיק לבריאות ;

(5) צפיפות מרובה בנכסים אשר, לדעת המפקח, עלולה להזיק לבריאות, וכן שימוש בנכסים בניגוד למטרה שלשמה נועדו ;

(6) חוסר ביב או בור שופכין בנכסים או ביב או בור שופכין שהוא, לדעת המפקח, לקוי, בלתי מתאים לתכליתו או אינו מספיק לניקוז היעיל של הנכסים, וכן ביב, בור שופכין, או מערכת סניטרית שהוקמו ללא אישור מאת המפקח או שלא לפי תנאי האישור ואשר, לדעתו, אינם מתאימים לתכליתם ;

(7) בית כסא, צינור שופכין, צינור דלוחים, פתח ביב וכיוצא בזה, שלא נקבע בו מחסום או אשר, לדעת המפקח, אין מחסומו קבוע כהלכה ;

(8) כל פתח ביב או מחסום רצפה, בין שהוא חסום ובין שהוא בלתי חסום, הנמצא בתוך בנין ללא אישור מיוחד מטעם המפקח ;

(9) בריכה, חפירה, מזחילה, אפיק מים, בור מים, מיכל מים, בית כסא לכל סוגיו, משתנה, בור שופכין, ביב, תעלת שופכין, בור פסולת, פח אשפה, גן, גג, סככה או חצר שהם במצב העלול להזיק לבריאות ;

(10) באר, בור מים, מיכל מים וכל מקום המשמש לאגירת מים שהם מגולים או אשר, לדעת המפקח, הם נמצאים במצב העלול לזהם את המים שבתוכם ;

(11) צינור שופכין, צינור פסולת, צינור אוורור, מחדיר אויר, בור שופכין, תאי בדיקה, כוך או ביב שהם סדוקים, שבורים, סתומים או לקויים באופן שאויר מסובב או נוזלים שבהם עלולים לפרוץ החוצה או לחלחל מתוכם, או שחמרים אחרים עלולים ליפול לתוכם ;

(12) חיבור או קישור לקוי של כל צינור שופכין, בית כסא, צינור דלוחים, מערכת הסקה, מיתקן חימום, מיתקן סניטרי או ביב ;

(13) תא בדיקה של ביב או פתח של בור שופכין או של ביב וכל בור מים או מיכל מים אחר, שהם חדירים או שאינם מצוידים במכסה ברזל או ביטון המונע חדירת אויר ויתושים או שמכסהיהם אינם מאושרים על ידי המפקח או שאינם מסוג מאושר על ידי המפקח ;

(14) צינור למי גשמים המשמש כצינור שופכין או לשפיכת כל חומר אחר שהוא, לדעת המפקח, במצב העלול לגרום להצטברות זיהמה בתוכו, מתחתיו, מחוצה לו או בקרבתו ;

(15) כל מוליך או צינור למי גשמים, מרזב או מרבץ הקשור במישרין או בעקיפין עם כל ביב, צינור שופכין, בור שופכין או תעלת שופכין ;

(16) בור שופכין, בור מים, מזחילה, ביב, מרזב, צינור, מערכת הסקה, מיתקן חימום או מערכת צינורות מי גשמים או מים אחרים, וכן כל ארובה, תריס, חלון, אשנב, דלת או מפתח של בנין או נכסים שהם, לדעת המפקח, בלתי תקינים או במצב הגורם או העלול לגרום לרטיבות, טחב, או רוח בבנין או בבנין סמוך ;

(17) הצטברות חומר כל שהוא, בין בתוך בנין ובין בסביבתו, הגורם או העלול לגרום לרטיבות או לטחב בבנין ;

(18) הצטברות של עפר, אבנים, עצים, גרוטאות של מתכת, חלקי כלי רכב, זבל וכיוצא באלה אם, לדעת המפקח, הצטברות זו או מרבץ זה מזיקים לבריאות ;
(19) חוסר ארובה בנכסים, שלדעת המפקח יש בהם צורך, או ארובה בנכסים שהיא שבורה או לקויה באופן אחר או שאינה גבוהה למדי או שהיא פולטת עשן באופן המזיק, לדעת המפקח, לבריאות ;

(20) תנור, אה, קמין או כבשן אשר, לדעת המפקח, אינו מאכל כראוי את העשן העולה ממנו, בין שהוא משמש למלאכה ובין לתכלית אחרת ;

(21) מרבד, שטיח או מחצלת אשר חובטים, מנקים או מנערים אותם ברחוב או מעל לכל קומה או דירה או בסמוך להן, בין השעות 18 לבין 6 ובין השעות 12 לבין 16 ;

(22) בעל חיים המוחזק באופן שהוא, לדעת המפקח, מזיק לבריאות ;

(23) צריף או מבנה שמחמת העדר נוחיות סניטריות או מכל סיבה אחרת, שוררים בו תנאים אשר, לדעת המפקח, הם מזיקים לבריאות ;

(24) בית חרושת, בית מלאכה או מקום עבודה מכל סוג שהוא, אשר, לדעת המפקח, אין שומרים על הנקיון שבהם, או שמפאת הצפיפות הרבה שוררים בהם תנאים, אשר, לדעת המפקח, הם מזיקים לבריאות ;

(25) בית חרושת, בית מלאכה, או מקום עבודה מכל סוג שהוא, אשר, לדעת המפקח, אינם מאווררים במידה מספקת, כדי למנוע כי האבק או הסיגים האחרים הנוצרים במהלך העבודה יזיקו לבריאות ;

(26) שטח אדמה אשר, לדעת המפקח, אינו גדור במידה מספקת ;

(27) עצים או שיחים אשר ענפיהם בולטים או מתפשטים לעבר רחוב ;

(28) מבנה, בין בתוך בנין ובין בקרבתו, שהוא מפריע לחדירת האור או האויר לאותו בנין באופן שהוא, לדעת המפקח, מזיק לבריאות ;

(29) דבר הגורם לרעש ואשר, לדעת המפקח, עלול להזיק לבריאות ;

(30) דבר אשר, לדעת המפקח, עלול להביא לידי הרגזה, או לידי פגיעה בחוש הראייה, הריח או השמיעה, או להפריע לנוחיות הסניטריות ;

(31) דבר הגורם להפרעה באספקת המים הרגילה לנכסים שלא בהסכמת האנשים הנהנים מאספקה זו ;

(32) דבר אשר, לדעת המפקח, מפריע להחזקתם היעילה של נכסים מבחינה סניטרית או אחרת ;

(33) קוצים ועשבים הנמצאים בנכסים ;

(34) כביסה התלויה ברחובות, בגוזוטראות, בחלונות, במרפסות ובכל מקום אחר הפונה לצד הרחוב ;

(35) כלבים שהוכנסו לבתי קפה, לבתי עינוג ציבוריים אחרים ולכלי רכב ציבוריים ;

(36) כסאות, שולחנות, ארגזים, חפצים, כלים או כל חומר אחר המוחזקים ברחוב.

3. (א) המפקח רשאי להיכנס, מזריחת החמה עד שקיעתה, לכל נכס לשם סילוק כל מפגע ולשם ביצוע הוראות חוק עזר זה.

(ב) המפקח רשאי, לאחר 24 שעות מזמן מתן הודעה בכתב למחזיק בנכסים ולבעל הנכסים, לערסל לבדיקה, בין על ידי חפירה ובין בצורה אחרת, ביבים, צינורות, או תשמיר שים סניטריים אחרים, ואם לא מצא בהם פגם, יחזירם למצבם הקודם, וכל נזק שנגרם כתוצאה מפעולת המפקח האמורה יתוקן על ידיו על חשבון המועצה.

סמכויות
המפקח

4. (א) על אף האמור בכל חוזה שכירות ומבלי לפגוע בזכותו לדרוש סעד חוקי נגד אדם אחר, חייב המחזיק בנכסים לסלק כל מפגע מאותם נכסים, אולם אם אי אפשר למצוא את המחזיק, חייב בעל הנכסים, לאחר שנדרש לכך על ידי המפקח, לסלק את המפגע.
(ב) מפגע אשר, לדעת המפקח, נובע מליקוי במבנה הנכסים עצמו או בנספחותיהם או בסידורי הנוחיות שבהם, או נובע מדבר כל שהוא בנכסים או בסביבתם, אשר משתמשים בו או נהנים ממנו רוב הדיירים, חייב בעל הנכסים בלבד לסלק, אולם אם הבעל נעדר מן הארץ או אם אי אפשר למצוא, חייבים הבעל וכן המחזיק באותם הנכסים, לאחר שנדרשו על ידי המפקח, לסלק את המפגע.

(ג) היו בעלים או מחזיקים אחדים, או אלה ואלה, חייבים בסילוק מפגע, חייבים הם כולם יחד וכל אחד מהם לחדל לסלק את המפגע.

5. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש, בהודעה בכתב, מאת האנשים החייבים לסלק מפגע לפי הוראות חוק עזר זה, לבצע את כל העבודות הנחוצות לשם סילוק המפגע ומניעת הישנותו בהתאם לפרטים ולתנאים הקבועים בהודעה.

(ב) ההודעה תכלול את התקופה שבה יש לבצע את העבודות כאמור בסעיף קטן (א).

(ג) החייב בסילוק מפגע שקיבל הודעה כאמור חייב למלא אחריה.

6. לא מילא אדם החייב לסלק מפגע אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף 5 או ביצע עבודה מהעבודות המפורטות בסעיף 5, שלא לפי הפרטים והתנאים הקבועים בהודעה, רשאית המועצה לבצע את העבודה הדרושה לסילוק המפגע ולגבות את הוצאות הביצוע מאותו אדם או מאותם האנשים החייבים לסלק את המפגע, מכולם יחד או מכל אחד מהם לחדל.

7. דעתו של המפקח בדבר קיומו, מקורו או מהותו של מפגע וכן בדבר העבודות והחמרים הדרושים לסילוק המפגע ולמניעת הישנותו היא סופית.

8. בעל בנין שנמצאות בו דירות אחדות חייב, לכשיידרש לכך על ידי המפקח, להדביק ולהחזיק במקום נראה לעין בבנין, העתק מחוק עזר זה או מחלק ממנו.

9. (א) המחזיק בנכסים או בעל הנכסים כשאין אדם אחר מחזיק בהם, חייב לשמור על הנקיון בנכסים ובסביבתם באופן המניח את דעתו של המפקח, וכן לנקות ולסלק כל מרבץ של זוהמה, פסולת, דומן או אשפה אחרת שבנכסים ובסביבתם.

(ב) אדם המעסיק עובדים לעבודות בניה, חפירה, חציבה וכיוצא באלה, חייב להבטיח במקום העבודה את אותה הנוחיות הסניטרית הארעית הנחוצה לעובדים במקום בהתאם לדרישות המפקח למשך זמן ביצוע העבודות, וכן חייב הוא לאחר גמר העבודות לסלק ולבער את כל הזוהמה והלכלוך שנצטברו, ולנקות את המקום להנחת דעתו של המפקח.

10. (א) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מהשתמש בסמכויותיו לפי חוק עזר זה.
(ב) לא ישים אדם דבר בכלי קיבול לאשפה, פרט לאשפה יבשה.

(ג) לא יניח אדם כלי קיבול לאשפה ברחוב.

(ד) לא יעשה אדם צרכיו ברחוב, באולם ציבורי, בחדר המתנה ציבורי, במקום עינוגים או בכל מקום אחר אשר יש לציבור רשות כניסה אליו, ולא יירק במקומות אלה ולא יזהם אותם בצורה אחרת.

(ה) לא ישים אדם נייר או אשפה ברחוב.

(ו) לא ישפוך אדם מים או נוזלים אחרים לרחוב, ולא יתן להם להישפך כאמור.
 (ז) לא ישים אדם ברחוב בקבוק, שברי זכוכית, מסמר, חומר חד, אבן, חול, ברזל, עץ, גרוטאות כלי רכב או חומר בניה כל שהוא.
 (ח) לא ישים אדם ברחוב קליפות, פירות או ירקות, נבלות בעלי חיים או חלקיהן, או פסולת כל שהיא.

(ט) לא ישטוף אדם ולא ינקה במים כלי רכב ברחוב.
 (י) לא ישאיר אדם בעל חיים ברחוב באופן ולמשך זמן בו הוא עלול לזהם את הרחוב.

(יא) לא ינבור אדם בתוך פחי האשפה או כלי קיבול אחרים לאשפה, לא יברור, לא ימיין ולא יחטט בהם.

(יב) לא ידביק אדם ברחוב לוח, מודעה, דבר דפוס או כתב פרסומת או דבר תעמולה אחר על קירות, עמודים וכיוצא באלה, לא יתלם, לא יבליטם, לא יציירם במקומות כאמור ולא יגרום שהפעולות האמורות ייעשו על ידי אחר. הוראות סעיף קטן זה לא יחולו על הפעולות האמורות שנעשו על לוחות שנקבעו לכך על ידי המועצה.

(יג) לא יבנה אדם בור רקב סמוך לבנין אלא במרחק של 3 מטר לפחות ולא סמוך לבור מים אלא במרחק של 8 מטר לפחות ולא יבנה בור שופכין מחלחל אלא במקום ובמרחק מבנין כפי שאושרו על ידי המפקח.

(יד) לא יחלוב אדם ברחוב.

(טו) לא יאכיל אדם בעלי חיים ברחוב באופן שיש בו כדי לזהם את הרחוב.

מסירת הודעות

11. (א) מסירת הודעה לפי חוק עזר זה תהא כדין אם נמסרה לידי אדם שאליו היא מכוונת, או נמסרה במקום מגוריו או במקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה לידי אחד מבני משפחתו הבוגרים או לידי כל אדם בוגר העובד או המועסק שם, או נשלחה בדואר במכתב רשום הערוך אל אותו אדם לפי מען מקום מגוריו או מקום עסקו הרגילים או הידועים לאחרונה, או הוצגה במקום בולט באחד המקומות האמורים או בנכסים שאליהם מתייחסת ההודעה, או נתפרסמה באחד העתונים הנפוצים בתחום המועצה.

(ב) הודעה שיש למסור אותה לפי חוק עזר זה לבעל נכסים או למחזיק בהם יראו כאילו נערכה כהלכה, אם נערכה אליהם בתואר „הבעל” או „המחזיק” של אותם נכסים ללא כל שם או תיאור נוסף.

ענשים

12. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס 500 לירות, ואם עבר על הוראות סעיף 5 (ג) והמועצה לא השתמשה בסמכויותיה לפי סעיף 6 והיתה העבירה נמשכת, דינו — קנס עשרים לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.

13. חוק עזר זה אינו בא לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

שמירת דינים

14. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעמק־חפר (מפגעי תברואה), תשי״ט—1959”.

השם

נתאשר.

ח. בן־צבי

כ״ט באדר א' תשי״ט (9 במרס 1959)
 (חמ 840007)

ראש המועצה האזורית עמק־חפר

ישראל בריהודה
 שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לקרית-שמונה בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ מתקינה המועצה המקומית קרית-שמונה חוק עזר זה:

1. הנאמר בסעיף 6 לחוק עזר לקרית-שמונה (מודעות ושלטים), תשי"ט—1959,² יסומן כסעיף קטן (א) ואחריו ייוסף סעיף קטן זה:
„(ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל לכלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.”
2. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לקרית-שמונה (מודעות ושלטים) (תיקון), תשי"ט—1959.”

אשר נזרי

נתאשר.

ראש המועצה המקומית קרית-שמונה

ב' בניסן תשי"ט (10 באפריל 1959)
(חמ 852913)

ישראל ברי-הודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ק"ת 878, חשי"ט, עמ' 835.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

חוק עזר לרמות-השבים בדבר היטל עינוגים

בחוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ מתקינה המועצה המקומית רמות-השבים חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„עינוג” — כמשמעותו של שעשוע ציבורי בפקודת השעשועים הציבוריים, 1935;²
„בית עינוג” — כל מקום בתחום המועצה שבו עורכים עינוג;
„כרטיס” — כרטיס כניסה לבית עינוג;
„בול” — בול או תו אחר אשר המועצה הרשתה להשתמש בו לצורך תשלום ההיטל;
„היטל” — התשלום המוטל על כרטיסים לפי חוק עזר זה;
„מנהל” — בעל רשיון לבית עינוג או מי שחייב לקבל רשיון כזה על פי דין, לרבות אדם המנהל בית עינוג או מפקח עליו;
„המועצה” — המועצה המקומית רמות-השבים;
„מפקח” — אדם שהורשה בכתב על ידי ראש המועצה למלא תפקיד מפקח לפי חוק עזר זה;
„מבקר” — אדם שהורשה על ידי המנהל לבצע תפקידים לפי חוק עזר זה.

¹ ע"ר 1941, חוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.
² ע"ר 1935, חוס' 1 מס' 496, עמ' 49.

- היסט ושיעורו
2. המנהל ישלם למועצה היטל, לפי השיעור הנקוב בתוספת, על כל כרטיס הנמכר בכסף. ההיטל יצויק בהדבקת בול על הכרטיס.
- כרטיסים
3. (א) כרטיס הנמכר בכסף יצויין בו מחירו, יחובר אליו תלוש בקורת ויודבק עליו בול בסכום ההיטל החל על הכרטיס. הבול יבוטל אגב מכירת הכרטיס בציון התאריך שבו יתקיים העינוג.
- (ב) לא ימכור אדם כרטיס ולא ירשה לאחר שימכרנו במחיר שלמעלה מן הנקוב בכרטיס ושלא בהתאם להוראות סעיף קטן (א).
- כניסה
לבית עינוג
4. (א) בכניסה לבית עינוג יעמוד מבקר שיבדוק אם נתקיימו בכל כרטיס הוראות סעיף 3 (א). המבקר יתלוש מהכרטיס את תלוש הבקורת ויחזיר את הכרטיס לבעליו.
- (ב) בעל הכרטיס ישמרו עד תום העינוג.
- (ג) לא יניחו לאדם שייכנס לבית עינוג אלא אם בידו כרטיס חינום או כרטיס שנתקיימו בו הוראות סעיף 3 (א).
- חובות הסנהל
5. המנהל יעשה ככל האפשר כדי להבטיח שהוראות הסעיפים 3, 4 (א) ו־ג יקויימו.
- בולים
6. (א) המועצה או המפקח יספקו בולים תמורת תשלום הסכום הנקוב בהם; כן ישלמו תמורת בול, שאינו משומש ואינו מקולקל, את הסכום הנקוב בו, בניכוי שלושה אחוזים למאה, אם מבקש התשלום הוכיח — להנחת דעתם — שקנה את הבול מהם תוך שלושה חדשים שקדמו לבקשתו בכוונה להשתמש בו כדין.
- (ב) לא ידביק אדם על כרטיס בול משומש.
- פסור והנחות
7. (א) המועצה רשאית לפטור מתשלום ההיטל או להפחית שיעורו בשלושה אלה:
- (1) תחרות אספורט;
- (2) עינוג שהכנסתו נועדה לצרכי דת או צדקה;
- (3) עינוג שהוא לדעת המועצה, בעל אופי תרבותי, חינוכי או אמנותי ושמטרתו העיקרית אינה עשיית רווחים.
- (ב) הרוצה ליהנות מפטור או מהנחה לפי סעיף קטן (א) יגיש בקשה למועצה לפני שיתחיל במכירת הכרטיסים.
- (ג) המועצה רשאית להפחית את שיעור ההיטל לגבי כרטיסים לחילי צבא־הגנה לישראל המראים לקופאי את פנקס המגוייס.
- סמכויות המפקח
8. (א) מפקח רשאי בכל עת להיכנס לבית עינוג ולבדוק כל כרטיס בין בקופה ובין אצל המבקר, הסדרן, הקונה או כל אדם אחר, כדי לברר אם קויימו הוראות חוק עזר זה, וכן רשאי הוא לתפוס ולעכב תחת ידו כרטיס העלול, לדעתו, לשמש ראייה לעבירה על הוראות חוק עזר זה.
- (ב) לא יפריע אדם למפקח ולא ימנע אותו מלהשתמש בסמכויותיו לפי סעיף קטן (א).
- ענשים
9. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס מאתיים לירות.
- השם
10. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמות־השבים (היטל עינוגים)”, תשי״ט—1959.

תוספת

(סעיף 2)

1. לתיאטרון, אופרה וקונצרט:

כרטיס שמחירו פרוטות	שיעור ההיטל פרוטות
עד 75	5
76—140	10
141—190	20
191—240	30
241—300	75
301—400	100
401—800	150
801 ומעלה	20% ממחיר הכרטיס.

2. לכל עינוג חוץ מתיאטרון, אופרה וקונצרט:

כרטיס שמחירו פרוטות	שיעור ההיטל
עד 273	90 פרוטות
274 — 313	125 פרוטות
314 — 373	200 פרוטות
374 — 521	80% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש-50 פרוטות יהיו פטורות מההיטל
522 ומעלה	80% ממחיר הכרטיס, ובלבד ש-75 פרוטות יהיו פטורות מההיטל.

נתאשר.

ו. מנהיים

ראש המועצה המקומית רמת-השבים

כ"ו באדר ב' תשי"ט (5 באפריל 1959)
(המ' 854307)

ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941.

חוק עזר לרמת-השרון בדבר מודעות ושלטים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941, מתקינה המועצה המקומית רמת-השרון חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„המועצה” — המועצה המקומית רמת-השרון;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שהוסמך על ידיו בכתב;

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 119.

הגדרות

„פרסום” — הודעת דבר לרבים במסירת תכנו בכתב או בדפוס, דרך הדבקה, הצגה או הפצה, או במסירת תכנו דרך הארה, הסרטה, צביעה, חריטה, שידור או הקלטה או כיוצא באלה;

„מודעה” — הודעה שפורסמה;

„שלט” — מודעה הכוללת שמו של אדם או שמו או טיבו של עסק או של מקצוע או כל צירוף של אלה;

„הצגה” — קביעת שלט במקום מגורים, במשרד או במקום עסק;

„לוח מודעות” — לוח מודעות שהוקם על ידי המועצה לשם הדבקת מודעות או מקום אחר שייחודה המועצה למטרה זו.

2. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט, ולא ירשה לאחר לפרסם מודעה או להציג שלט בתחום המועצה, אלא לפי רשיון מאת ראש המועצה ובהתאם לתנאי הרשיון ואלא אם המודעה או השלט —

מודעה ושלט
סעיפים רשיון

(1) כתובים עברית; או

(2) כתובים בחלקם עברית ובחלקם לועזית והעברית תופסת לא פחות משני שלישים משטחם ואת החלק העליון מהשטח, והאותיות העבריות גדולות מהאותיות הלועזיות.

(ב) ראש המועצה רשאי —

(1) להתנות תנאים ברשיון בעת נתינתו ולהוסיף על תנאים כאלה;

(2) לסרב לתת רשיון וכן לבטל רשיון שניתן.

(ג) לא יינתן רשיון אם יש בפרסום המודעה או בהצגת השלט משום עבירה על הוראות חוק עור זה או כל דין אחר.

(ד) מודעה תפורסם במקום ובצורה שנקבעו ברשיון.

(ה) כל מפרסם מודעה ימציא לראש המועצה, לפי דרישתו, חמישה העתקים ללא תשלום.

(ו) מודעה המתפרסמת דרך הדבקה בלוח מודעות תהיה במידה ובצורה שנקבעו בתוספת הראשונה.

(ז) תקפו של הרשיון להצגת שלט הוא עד תום שנת הכספים שבה ניתן.

3. (א) ראש המועצה יגבה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.

אגרות

(ב) אגרת מודעה תשולם על ידי מפרסם המודעה או על ידי מי שגרם לפרסומה.

(ג) אגרת מודעה דרך הסרטה בקולנוע תשולם על ידי בעל הקולנוע או מנהלו.

(ד) אגרת שלט תשולם על ידי מציג השלט או על ידי מי שגרם להצגתו.

(ה) ראש המועצה רשאי לפטור אדם או מוסד מתשלום האגרה, כולה או מקצתה.

4. הוראות חוק עור זה אינן חלות על —

תחולה

(1) מודעות ושלטים של הממשלה, של בתי המשפט או של המועצה;

(2) מודעות המתפרסמות לפי היתר על פי פקודת העתונות²;

(3) שלט המוצג על דלת הכניסה לדירה.

² חוקי א"י, כרך ב', פרק קס"ו, עמ' 1101.

5. לא יסיר אדם, לא יקרע, לא יפגום, לא יטשטש, לא יקלקל ולא ילכלך מודעה, שלט או לוח מודעות.
6. (א) לא יפרסם אדם מודעה ולא יציג שלט באופן שהם עלולים להיות מפגע לרבים.
(ב) לא יפרסם אדם מודעה דרך חלוקה מעל כלי טיס, כלי רכב או בעלי חיים.
7. (א) לא יפרסם אדם מודעה, אלא אם צויין בה שמו ומענו של המפרסם ושל בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה.
(ב) לדרישת ראש המועצה חייב בעל בית הדפוס שבו הודפסה המודעה למסור את שמו ואת מענו של האדם שהזמין את הדפסת המודעה.
8. (א) ראש המועצה רשאי לדרוש מאת אדם, שפרסם מודעה או שהציג שלט ללא רשיון או בניגוד לתנאי הרשיון, להסיר את המודעה או את השלט.
(ב) לא מילא אדם אחרי דרישת ראש המועצה לפי סעיף קטן (א), רשאי ראש המועצה להורות על הסרת המודעה או השלט או על הריסתם, ולגבות את הוצאות ההסרה או ההריסה מאותו אדם.
(ג) ראה ראש המועצה שאין לדעת שמו ומענו של העבריין, רשאי הוא להורות לפי סעיף קטן (ב) ללא מסירת דרישה בכתב.
9. (א) לא יפרסם אדם — חוץ מהמועצה — מודעה על לוח מודעות.
(ב) המועצה תפרסם מודעה על לוח מודעות לאחר שנמסרו לה הטפסים ושולמה לה אגרה בשיעור הנקוב בתוספת השניה.
10. העובר על הוראה מהוראות חוק עזר זה, דינו — קנס עשרים לירות, ואם היתה העבירה נמשכת, דינו — קנס נוסף שתי לירות לכל יום שבו נמשכת העבירה אחרי שנמסרה לו עליה הודעה בכתב מאת ראש המועצה או אחרי הרשעתו בדין.
11. חוק עזר לרמת-השרון (מודעות ושלטים), תשי"א—1951³ — בטל.
12. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לרמת-השרון (מודעות ושלטים), תשי"ט—1959”.

תוספת ראשונה

(סעיף 2 (ה))

מידת המודעות המתפרסמות על ידי הדבקה בלוח מודעות

רוחב בס"מ	אורך בס"מ	
62	93	מודעה גדולה
62	46	מודעה בינונית
31	46	מודעה קטנה
31	23	מודעה זעירה

³ ק"ת 195, תשי"א, עמ' 1481.

תוספת שניה

סעיף 3 (א)

שיעור האגרה
בלירות

0.500	1. מודעה המתפרסמת דרך הסרטה — לכל שבוע ממוצאי שבת עד יום ששי (ועד בכלל) או לחלק משבוע
1.000	2. מודעה המתפרסמת דרך הארה, צביעה, חריטה או כתיבה — לכל חודש או חלק מחודש — לכל מטר מרובע או חלק ממנו
3.000	3. מודעה המתפרסמת על ידי הדבקה בלוח מודעות או במקום אחר — לכל שלושה ימים — (א) מודעה גדולה
1.500	(ב) מודעה בינונית
1.000	(ג) מודעה קטנה
0.750	(ד) מודעה זעירה
2.500	4. שלט המותקן מעל לעסק לכל מטר אורך או חלק ממנו ברוחב שאינו עולה על 50 ס"מ — לשנה
2.500	לכל 50 ס"מ רוחב נוסף או חלק ממנו לכל מטר אורך — לשנה
25.000	5. שלט המותקן מעל כל שטח אחר (מחוץ לעסק), בצידו הדרכים מקום ציבורי, בבתי עינוג, מגרש ספורט, או על גבי בנין שאינו קשור עם העסק, לכל מטר לשנה

יצחק כספי

נתאשר.

ראש המועצה המקומית רמת-השרון

א' באדר ב' תשי"ט (11 במרס 1959)

(חמ 53403)

ישראל בריהודה
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לשרון-הצפוני בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941¹, וסעיף 25 (1) (ד) לפקודת התעבורה², מתקינה המועצה האזורית השרון-הצפוני חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —

„אופניים” או „תלת-אופנים” — אופניים או תלת-אופנים שאינם מונעים בכוח מיכני;

„המועצה” — המועצה האזורית השרון-הצפוני;

„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;

„תושב” — אדם שמקום מגוריו בתחום המועצה;

„בוחר” — בוחר שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים או תלת-אופנים.

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1164, עמ' 110.
² חוקי א"י, כרך ב', פרק קכ"ח, עמ' 1271.

הנדרות

2. (א) לא ירכב אדם על אופניים או תלת-אופנים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון ברישיון ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאחורי מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית-מספר שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.

(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס חמישים לירות.

3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו או תלת-אופניו יגיש בקשה לראש המועצה והוא רשאי ליתן את הרשיון בהתחשב בהוראות סעיף קטן (ב) או לסרב לתתו.

(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת שהאופניים או תלת-האופנים שעליהם מבוקש הרשיון נבדקו על ידי ונמצאו ראויים לשימוש והם מצוידים בפנס אור קדמי, ברפלקטור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורי, בפעמון ובמצורים תקינים.

(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.

(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.

(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שלוש לירות עבור אופניים ושל חמש לירות עבור תלת-אופנים, אולם אם הרשיון ניתן אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר וכן יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 250 פרוטה.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לשרון-הצפוני (רשיונות לאופניים), תשי״ט—1959”.

ש א ו ל ל ו י

נתאשר.

ראש המועצה האזורית השרון-הצפוני

ד' בניסן תשי״ט (12 באפריל 1959)
(חמ 85618)

אני מסכים.

משה כרמל

שר התחבורה

ישראל ברייהודה

שר הפנים

פקודת העיריות, 1934

(סעיף 114א)

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

(סעיף 5)

הודעה על החלטת מועצת עיריית באר-שבע בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה שמועצת עיריית באר-שבע החליטה שקנס פיגורים בשיעור של עשרים למאה ייוסף על כל סכום של —

(1) ארנונה שהוטל על-ידי מועצת עיריית באר-שבע ולא שולם תוך ששה חדשים מהיום שבו חל תשלומו לפי הוראות פקודת העיריות, 1934¹;

¹ ע״ר 1934, חוס׳ 1 מס׳ 414, עמ׳ 1.

(2) מס עסקים עירוני שהוטל על ידי מועצת עירית באר-שבע ולא שולם תוך ששה חדשים מהיום שבו חל תשלומו לפי הוראות חוק עזר לבאר-שבע (מס עסקים עירוני), תשי"ז—1957.²

נתאשר.

דוד טוביהו
ראש עירית באר-שבע

כ"ו באדר ב' תשי"ט (5 באפריל 1959)
(המ 802100)

ישראל בריהודה
שר הפנים

² ק"ח 085, תשי"ז, עמ' 1070.

פקודת המועצות המקומיות, 1941

(סעיף 6א)

פקודת הרשויות המקומיות (מס עסקים), 1945

(סעיף 5)

הודעה על החלטת המועצה המקומית רמת-ישי בדבר קנס פיגורים

מודיעים בזה, שהמועצה המקומית רמת-ישי החליטה שקנס פיגורים בשיעור של 20% יווסף על סכום של —

(1) ארנונה שהוטל על ידי המועצה המקומית רמת-ישי ולא שולם תוך ששה חדשים מהיום שבו חל תשלומו לפי הוראות פקודת המועצות המקומיות, 1941 י;

(2) מס עסקים מקומי שהוטל על ידי המועצה המקומית רמת-ישי ולא שולם תוך ששה חדשים מהיום שבו חל תשלומו לפי הוראות של חוק עזר לרמת-ישי (מס עסקים מקומי), תשי"ט—1959.²

נתאשר.

כ"ו באדר ב' תשי"ט (5 באפריל 1959)
(המ 85400)

א. ינאי

ראש המועצה המקומית רמת-ישי

ישראל בריהודה
שר הפנים

¹ ע"ר 1041, תוס' 1 מס' 1154, עמ' 110.
² ק"ח 882, תשי"ט, עמ' 1024.

תיקון טעות

בתקנות התעבורה (אגרות רשיונות לרכב מנועי) (תיקון), תשי"ט—1959, שפורסמו בקובץ התקנות 912, תשי"ט, עמ' 1468, בתקנה 1 (1), בסעיף קטן (ו) לסעיף 6 של התוספת, במקום "1,122.—" צ"ל "1,221.—".

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים ,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק ,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).